

Галіна Будзілёва

Робі і Злюка ў Кароне

казка-размалёўка

пераклад Андрэя Хадановіча

Мінск, «Кнігазбор», 2020

УДК 82-3-93
ББК 84(4Укр)
Б90

Будзілёва, Г.

Б90 Роби і Злюка ў Кароне : казка-размалёўка / Галіна Будзілёва ; пераклад Андрэя Хадановіча ; мастак Вольга Ранёва. — Мінск : Кнігазбор, 2020. — 32 с. : іл.
ISBN 978-985-7227-56-3.

«Роби і Злюка ў Кароне — гэта адначасова тэрапеўтычная і практычная казка-размалёўка, якая дапаможа адпаведна ўзросту патлумачыць дзецям, што цяпер адбываецца на планеце, і больш цікава правесці час на самаізаляцыі. Мэта гэтай кніжкі — знізіць узровень трывожнасці і нагадаць аб правілах бяспекі, якіх варта прытрымлівацца, каб не захварэць.

Кніга пабачыла свет дзякуючы грамадскай кампаніі «Будзьма беларусамі!»

УДК 82-3-93
ББК 84(4Укр)

Літаратурна-мастацкае выданне

Галіна **Будзілёва**

Роби і Злюка ў Кароне

Казка-размалёўка
Пераклад з украінскай

0+

Адказы за выпуск Генадзь Вінярскі

Аўтарка ілюстрацый Вольга Ранёва

Вёрстка Багданы Тэлічук

Карэктар Алена Спрытніч

Кансультант: доктар-псіхатэрапеўт, нутрыцыёлаг Алеся Бівалькевіч

Падпісана да друку 21.05.2020. Фармац 84×108 1/16. Друк афсетны. Папера афсетная.

Ум. друк. арк. 3,36. Ул.-выд. арк. 1,02. Наклад 1000 ас. Замова 396.

ПУП «Кнігазбор».

Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі выдаўца, вытворцы, распаўсюдніка друкаваных выданняў № 1/377 ад 27.06.2014.

Вул. Я. Лучыны, 38-93, 220112, Мінск.

Тэл./факс (017) 207-62-33, тэл. (029) 772-19-14, 682-83-86. E-mail: bkniha@tut.by

Надрукавана ў друкарні ПУП «Джы энд Дзі».

Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі выдаўца, вытворцы, распаўсюдніка друкаваных выданняў № 2/36 ад 13.01.2014.

Вул. Бурдзейнага, 37-191, 220136, Мінск.

ISBN 978-985-7227-56-3

© Галіна Будзілёва, тэкст, 2020
© Вольга Ранёва, ілюстрацыі, 2020
© Андрэй Хадановіч, пераклад на беларускую мову, 2020
© Афармленне, выданне на беларускай мове. ПУП «Кнігазбор», 2020

Калі дзеці дома

Платон і Мія чарговы раз за дзень будавалі з лега каралеўскі замак. Наўпоблізь прытуліўся шчанючок Джэры. Такому замку пазайздросціла б любая прынцэса: у ім былі велізарная зала для танцаў, шыкоўныя каралеўскія пакоі, аранжарэя, а яшчэ — гараж, пажарная станцыя і турма (няцяжка здагадацца, што галоўным архітэктарам быў Платон).

— Ох, ну навошта нам тут турма? Гэта ж каралеўскі замак для прынцэсы! Лепш давай прыбудуем для яе салон прыгажосці. Каб яна магла сабе проста дома зрабіць фрызуру, нафарбаваць пазногці, зрабіць макіяж... У іх жа таксама гэная самаізаляцыя, як і ў нас. Таму без хатняга салона прыгажосці прынцэсе зусім ніяк!..

— Не, гэта без турмы ніяк! Ты што, не памятаеш усе тыя гісторыі, якія мама нам чытала пра сутарэнні? Дзе жывуць жахлівыя цмокі і куды адпраўлялі злачынцаў і тых, што наважваліся ісці супраць кароны! МАМА!!! — раптам закрычаў Платон. — Пачытай нам пра Робін Гуда!
— Зноў?! — данеслася з кухні.
— Ну мам!

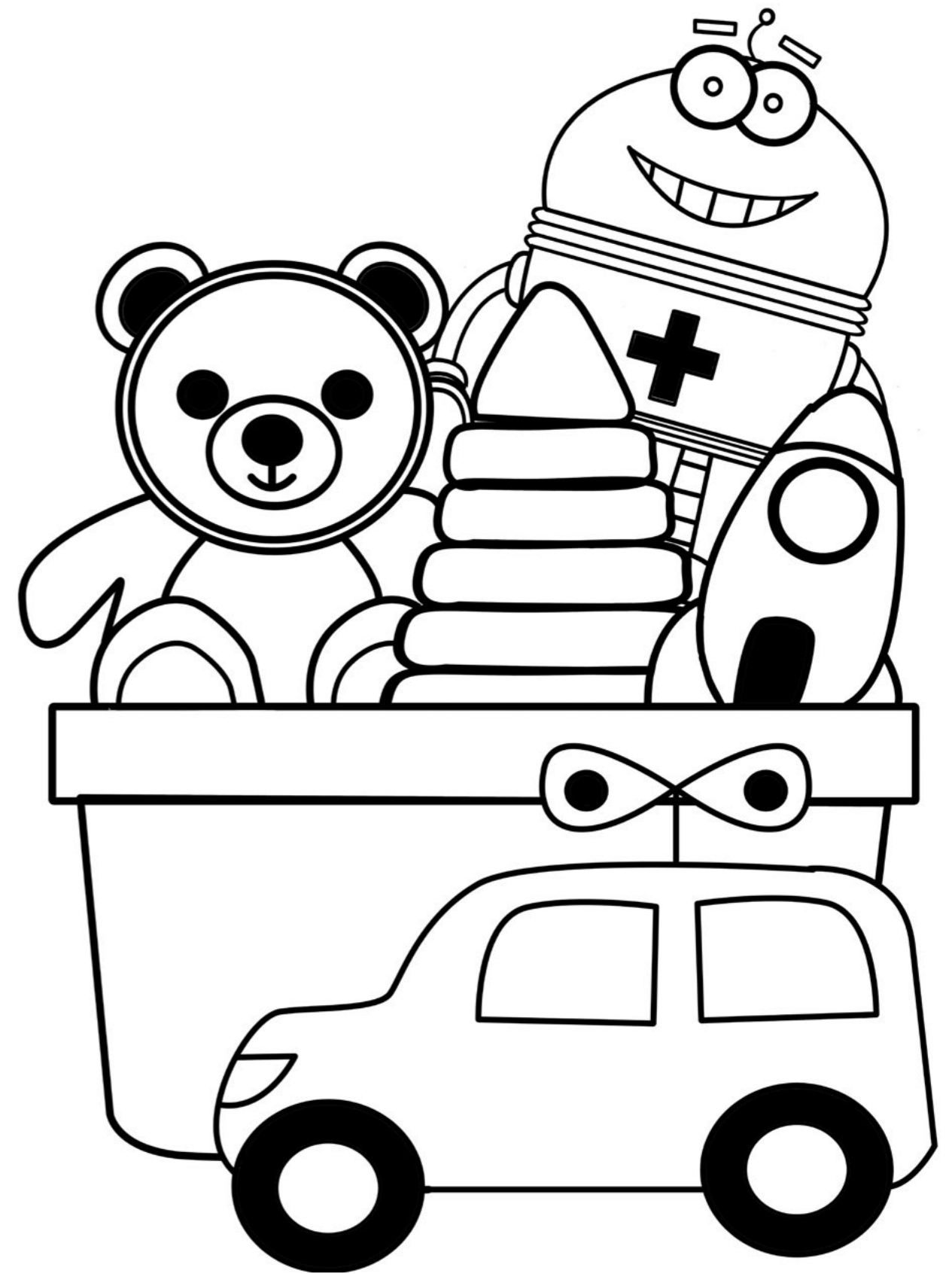

Мама зайшла ў пакой, абвяла вачыма ўвесь той вэрхал у пакоі і сумна ўздыхнула. Ішоў трэці тыдзень самаізаляцыі, выкліканай новым, дагэтуль не вядомым вірусам, што крочыў па свеце, і сіл на кругласутачнае чытанне кніжак, гатаванне ежы, гульні ды прыбіранне заставалася з кожным днём усё меней. Таму мама вырашыла схітраваць.

— А давайце вы тут усё хуценька паскладаеце, а я прынесу вам маленькі сюрпрыз?
 — СЮРПРЫЗ?! — вочы дзяцей загарэліся. Нават Джэры ажывіўся і заматляў хвосцікам.
 — Так! Я пакуль што пайду па яго, а вы прыбірайце свае цацкі.

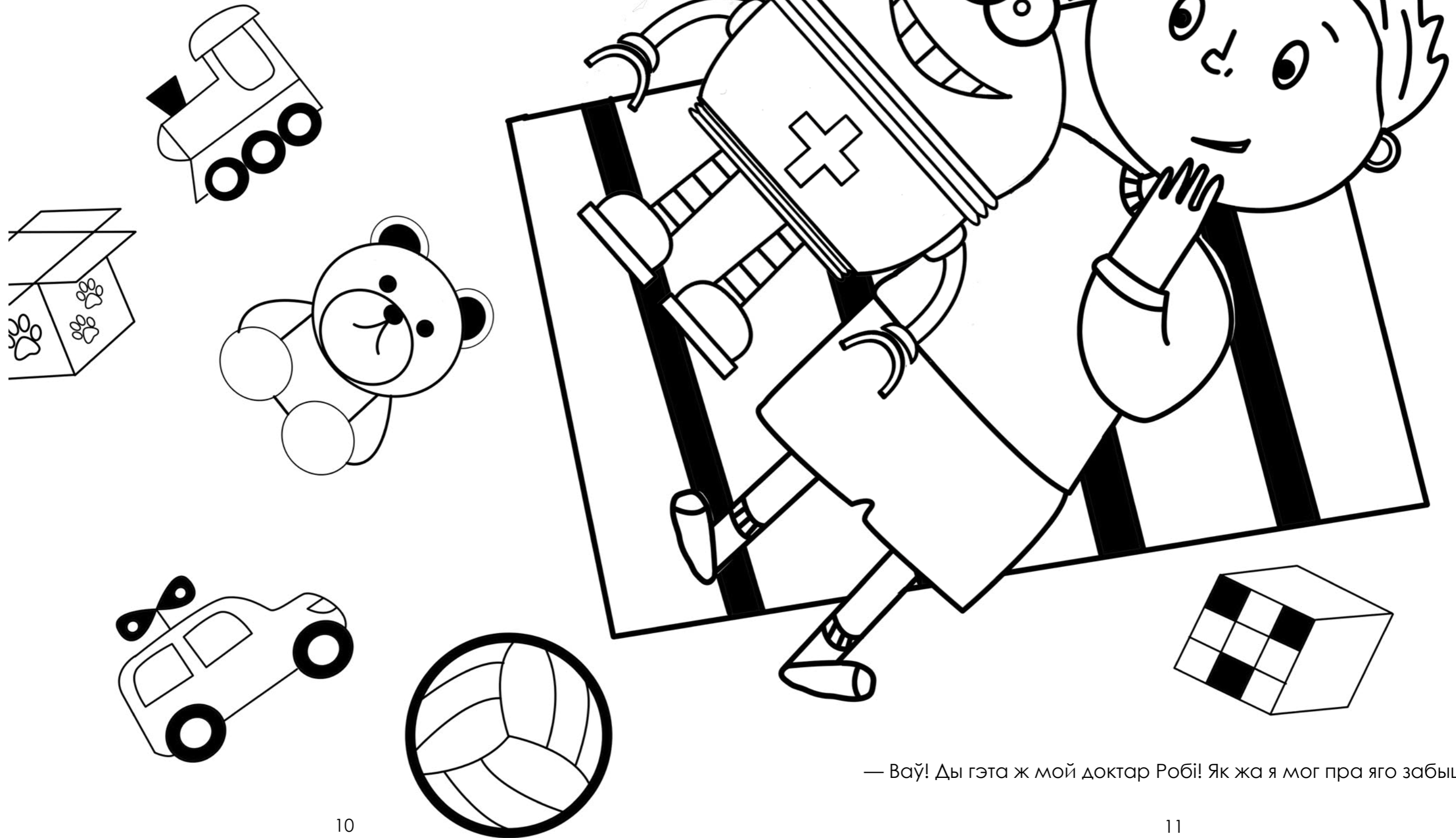

Пакуль дзеці ўзяліся за прыбіранне, мама скіравалася на балкон. Там, сярод купы розных прадметаў («Трэба, пакуль сядзім дома, прывесці да ладу балкон», — падумала яна), мама знайшла тое, што шукала: скрынку са старымі дзіцячымі цацкамі — даўно забытымі, зламанымі і прыцяршанымі пылам, але быў шанц, што яны зоймуць дзяцей хоць ненадоўга, — трэба было яшчэ суп зварыць.

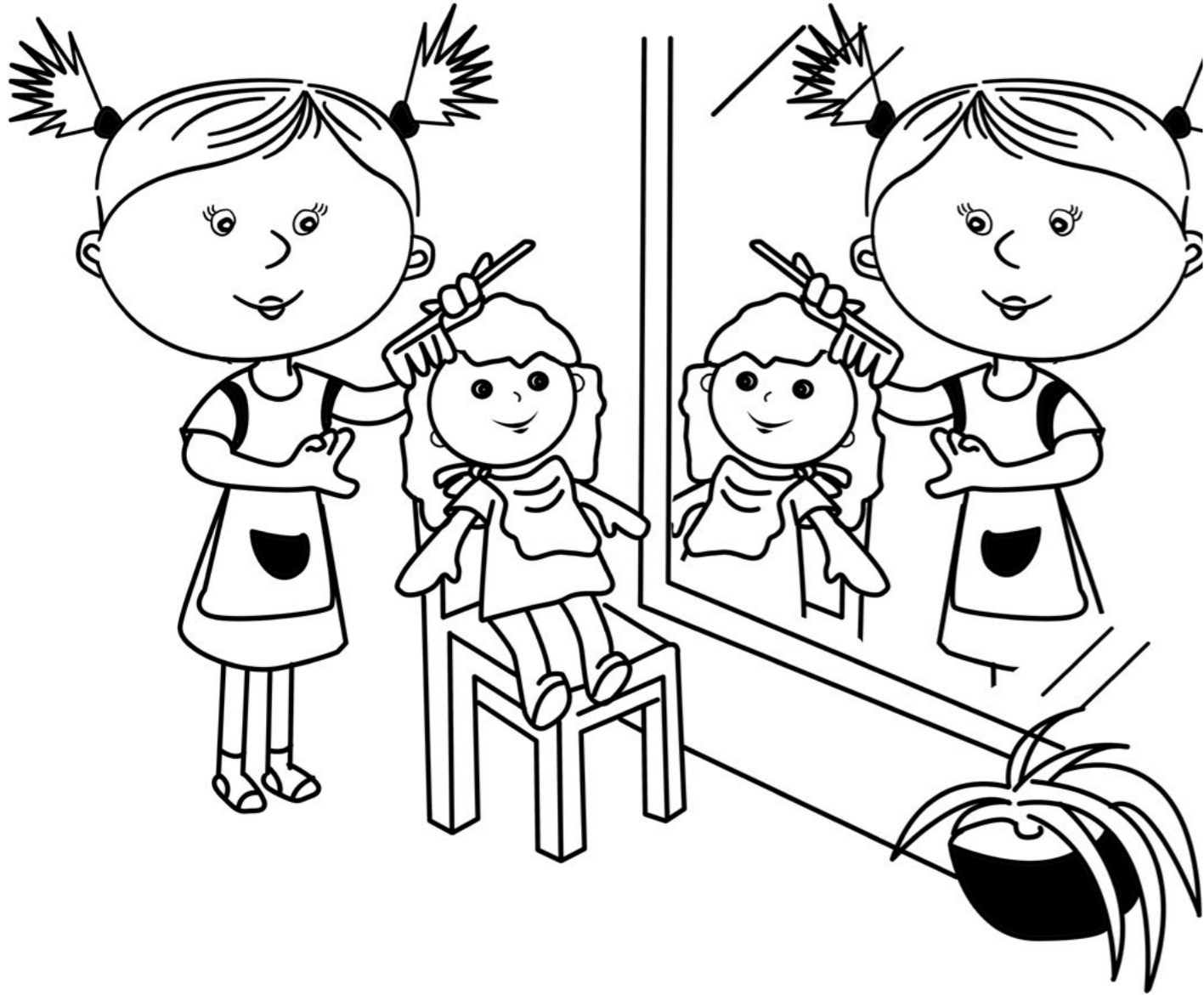
Цікавая знаходка

Платон і Мія здзіўлена перабіралі свае старыя цацкі: пагрызеныя першымі зубамі кубікі, ружовы малаточак, які так падабаўся Платону, і спартыўная машына, якую так любіла Мія, музычныя інструменты, што выдавалі дзіўныя гукі, і найкруцейшы робот-доктар, які ўмеў хадзіць і размаўляць.

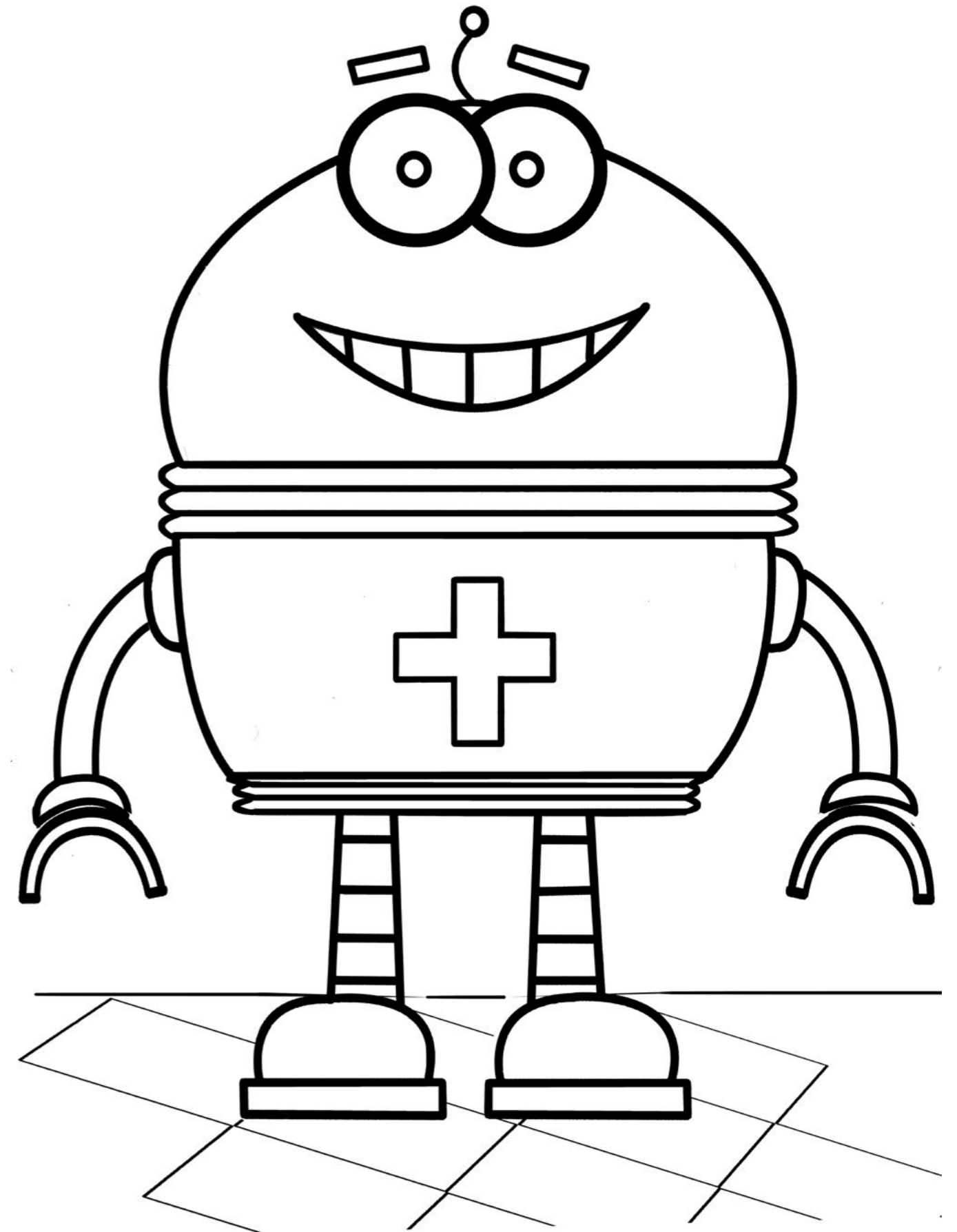

— Ваў! Ды гэта ж мой доктар Робі! Як жа я мог пра яго забыць?

Мія спачатку не звяртала на Робі ўвагі — яна была занятая расчэсваннем сваіх лялечак, — але раптам пачула, што ён гаворыць з імі.

— Прывітанне, Мія! Прывітанне, Платон! Я вельмі рады вас бачыць. Мне было так сумна на балконе. Таму я вырашыў падключыцца да вай-фаю і заняцца самаадукацыяй. Я цяпер сапраўдны доктар. Я ведаю ўсё пра вядомыя чалавечтву хваробы ды вірусы, што іх выклікаюць. А яшчэ я ведаю пра ўсё, што адбываецца ў свеце.

— Вось гэта клас! Дык ты ведаеш пра самаізаляцыю? — Платон неймаверна ўзрадаваўся свайму старому сябру. Ён хацеў задаць яму кучу пытанняў! А вось Мія была трохі збітая з тропу, але ўрэшце вырашыла пакінуць сваіх лялек і далучыцца да брата і яго сябра-робата — надта ж ёй карцела дазнацца пра гэты новы вірус, пра які ўсе гавораць.

— Робі, а ты можаш больш расказаць нам пра гэты... Ка... Каронус?... Кавірус?

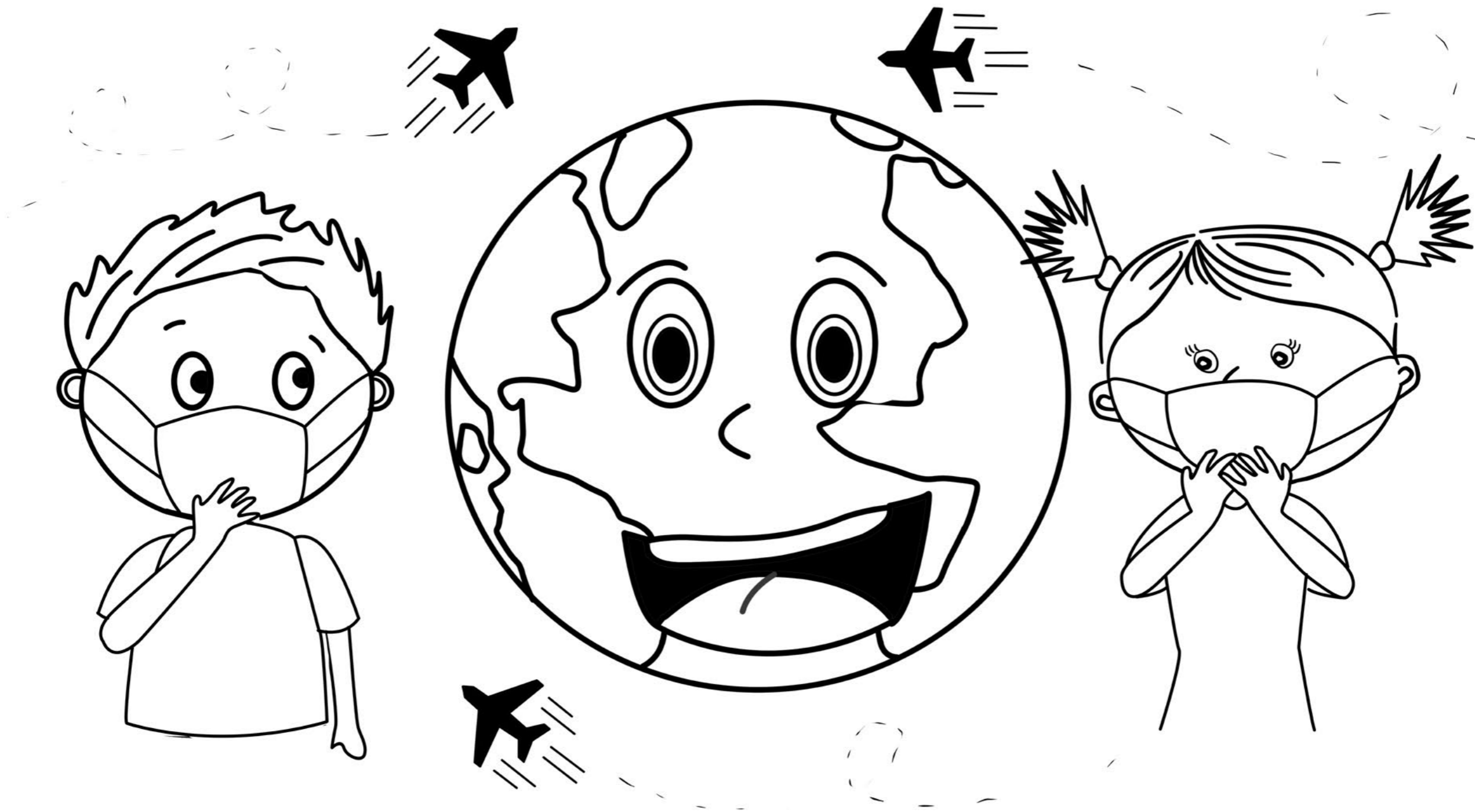
— Каранавірус! — выгукнуў Платон. — Раскажы нам пра яго! І чаму мы праз яго павінны ўжо трэці тыдзень сядзець дома!

— Не ходзім у садок...
— І ў школу...
— Не ходзім гуляць на дзіцячую пляцоўку з сябрамі...
— І на футбол...
— І на танцы! А мама ўвогуле нават на манікюр хадзіць перастала! Што ж гэта за вірус такі страшны, які зачыняе ўсіх дома — без сяброў і без манікюру!

— Сябры! Зараз я вам усё раскажу, але спачатку скажыце, што вы ўжо ведаеце пра гэты вірус?

— Ну, што ён вельмі заразны, — пачаў Платон, — і таму трэба ўвесь час мыць рукі з мылам, каб ён не прычапіўся да нас.

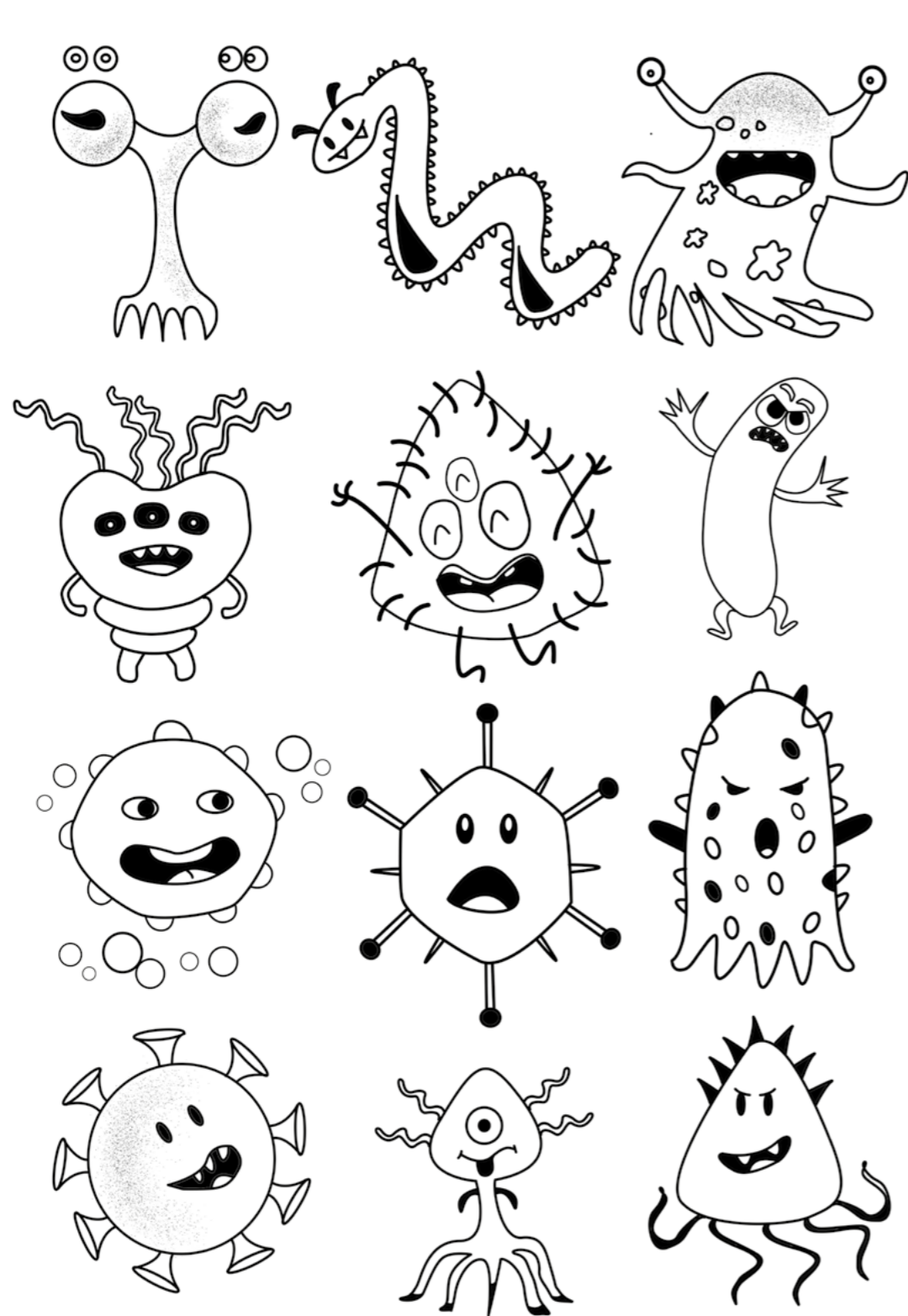

— А яшчэ я ведаю, што праз яго ўсе ходзяць у масках і больш не вітаюцца адно з адным за рукі... Але чаму? Мы што, цяпер ніколі не зможам абняць улюбёную цёткачку і трымацца за руку з найлепшай сяброўкай?

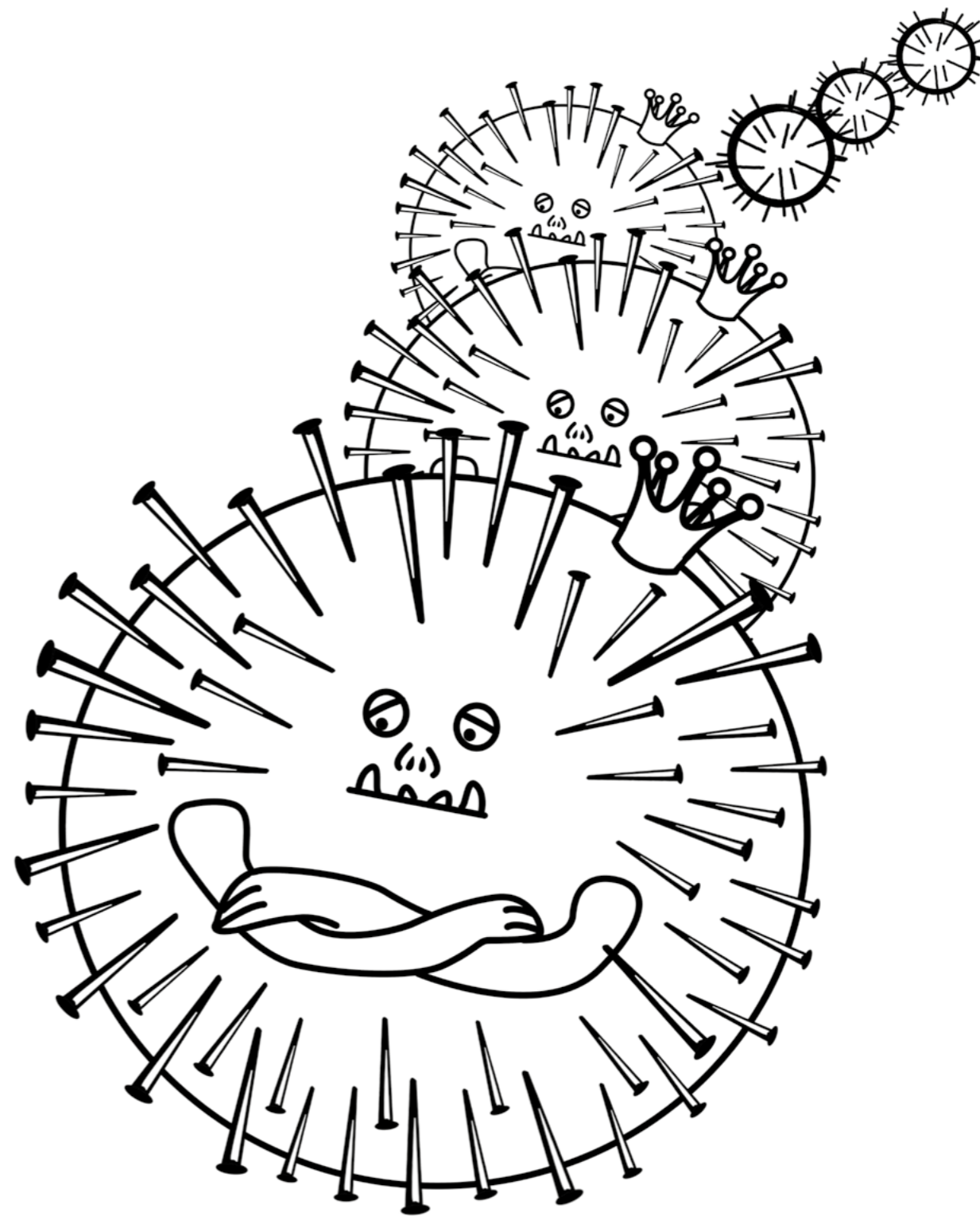
— Вядома, зможаце, — сказаў Рубі. — Але для гэтага трэба вельмі пільна прытрымлівацца важных правіл. Тады ўсе людзі на планеце разам змогуць перамагчы гэты вірус і жыць так, як жылі дагэтуль. Слухайце ўважліва і запамінайце.

Што гэта за вірусы?

Вірусы — гэта малючкія мікраарганізмы. Яны такія дробныя, што іх можна ўбачыць толькі пад мікраскопам. Нас заўсёды атачаюць вірусы, і сярод іх шмат сяброўскіх, але ёсць і вірусы-злюкі, якія прыводзяць да розных захворванняў. Звычайна арганізм здольны сам сябе ад іх абараніць, і большасць людзей можа хутка ачуныць.

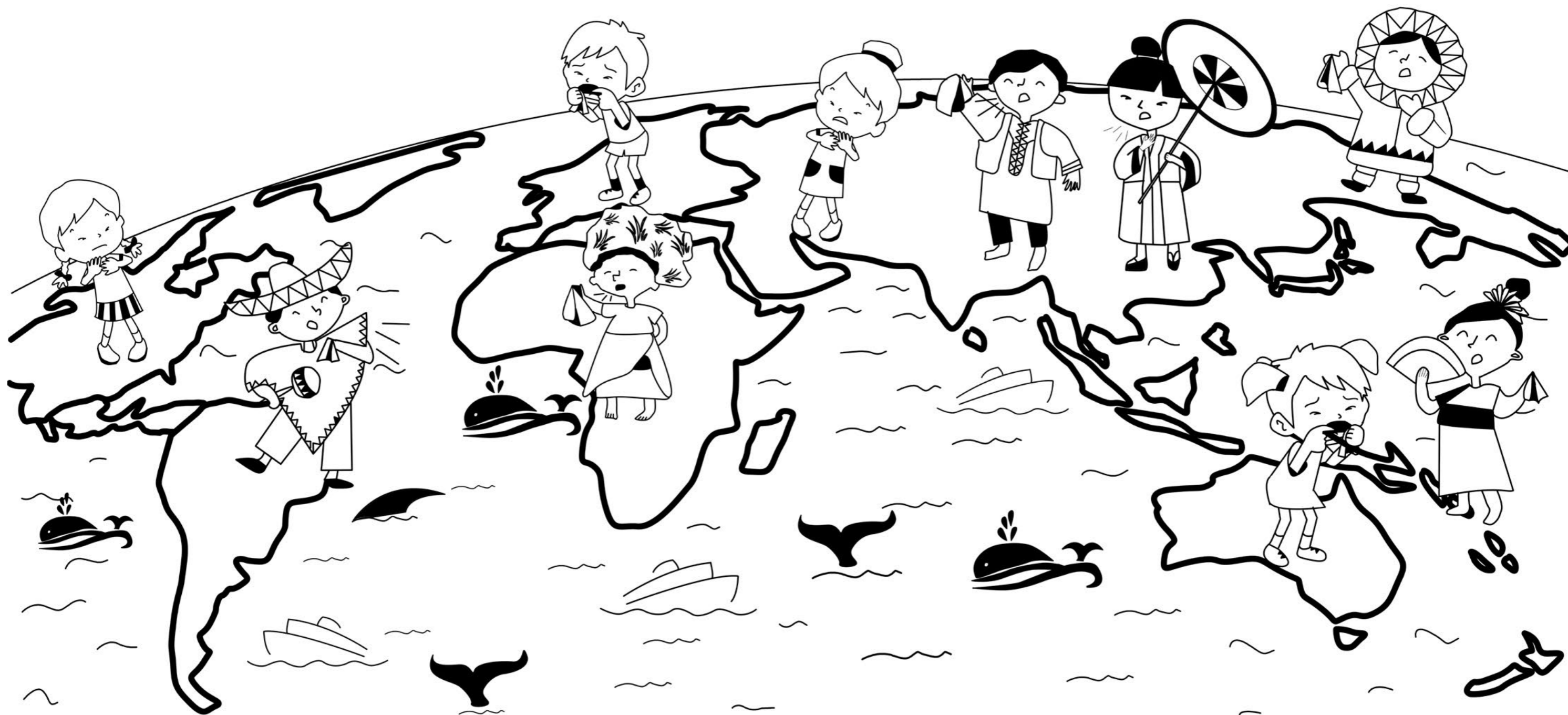
У сям'і каранавірусаў з'явіўся новы вірус, які выклікае захворванне COVID-19. У дактароў яшчэ мала інфармацыі пра яго. Супраць яго яшчэ не вынайшлі лекаў і вакцыны, як, напрыклад, супраць такіх хвароб, як адзёр і дыфтэрыя. І хоць на большасць людзей ён дзейнічае так, як звычайная прастуда, некаторыя могуць хварэць нашмат мацней, асабліва людзі пажылога ўзросту, чый імунітэт не такі моцны, як у вас. Таму вельмі важна спыніць пашырэнне вірусу, каб навукоўцы мелі час вынайсці спосабы эфектыўна з ім змагацца.

І хоць шмат людзей у свеце ўжо захварэлі, ёсць добрая навіна: шмат чаго залежыць менавіта ад вас. Калі вы будзеце прытрымлівацца простых правіл (і нагадаць пра іх бацькам), гэта дапаможа вам і вашай сям'і не заразіцца і заставацца здаровымі.

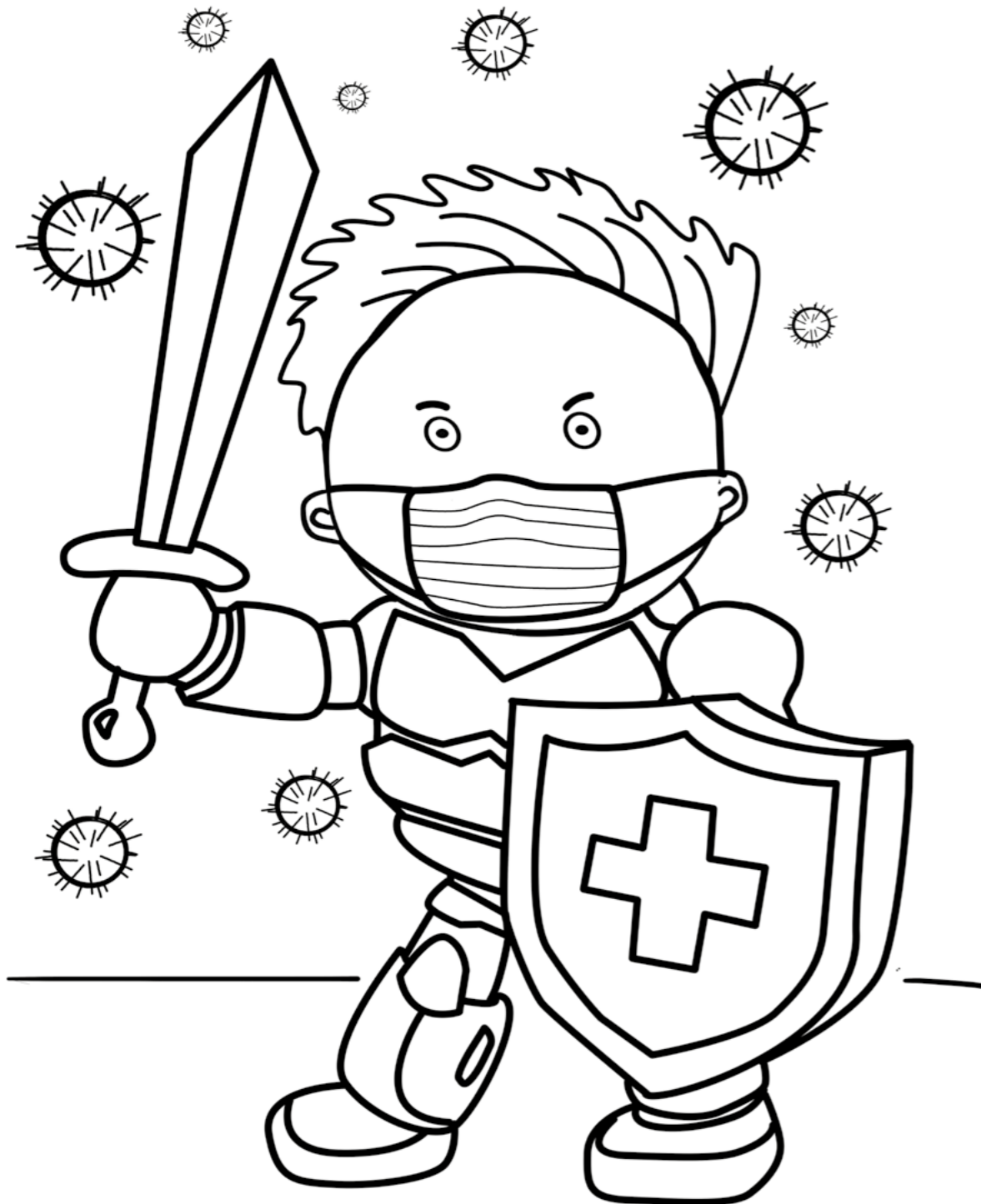
— Што ж гэта за правілы такія? — спытала Мія. — Яны, мабыць, дужа складаныя...

— Зусім не. І, дарэчы, некаторыя з іх вы ўжо вельмі паспяхова выконваеце дзякуючы вашым бацькам.

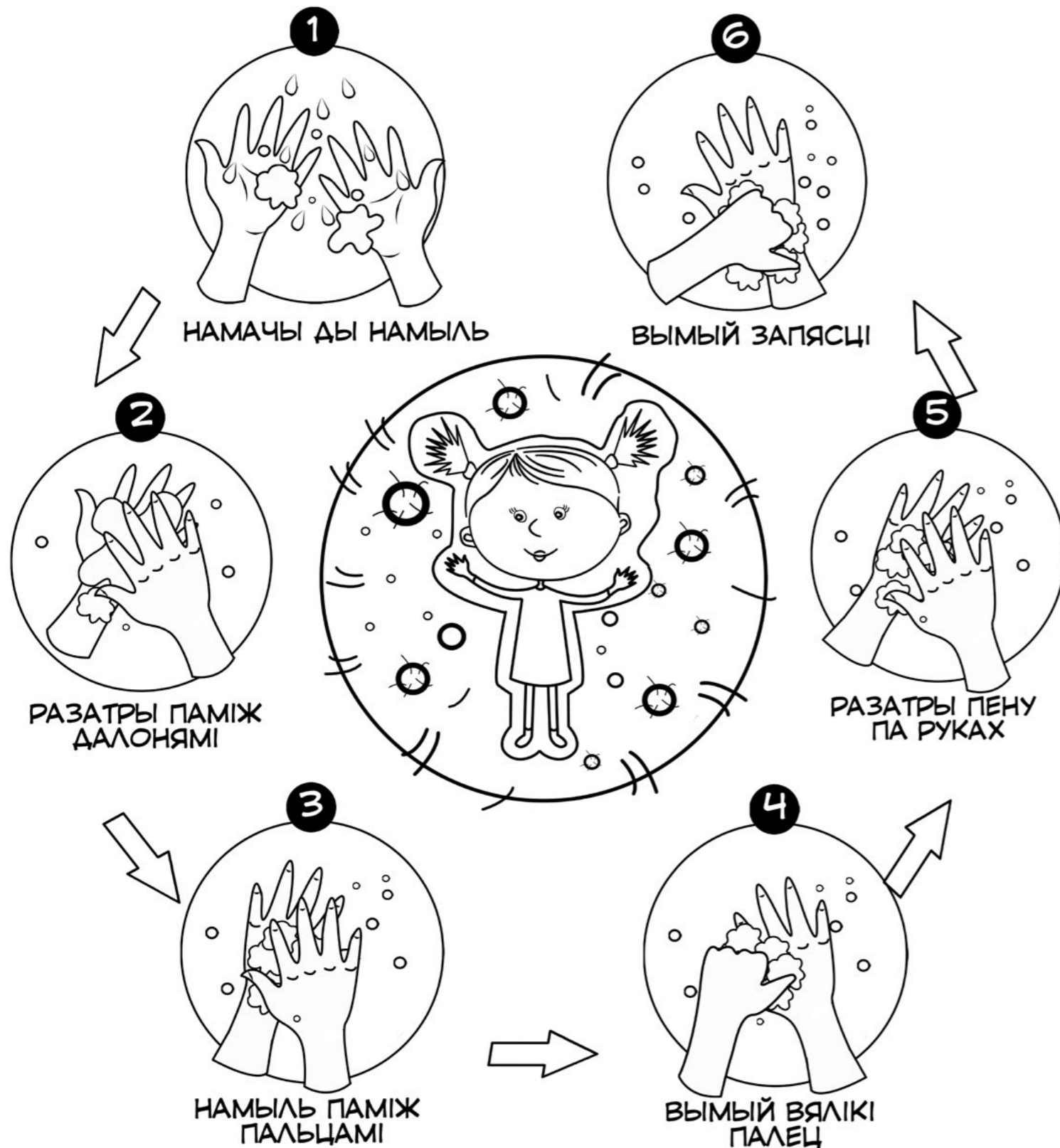
Тры простыя правілы

1. Каранцін або самаізаляцыя — гэта вельмі важна. Без патрэбы не варта выходзіць у людныя месцы, а калі гэта неабходна, трымайцеся ад іншых людзей на адлегласці тры крокі. Гэта як вакцына, якую ты робіш без уколу. Бо калі не дачыняцца з чалавекам, хворым на каранавірус, ты і сам не захварэш. Вірус распаўсюджваецца ў тым ліку праз кашаль ды чханне, таму хворы абавязкова павінен насіць маску, каб не заразіць іншых.

— Дык што, усе, хто носіць маску, хворыя? — здзівіўся Платон.
— Не! Проста таму, што вірус новы, мы дакладна не ведаем, якія менавіта сімптомы ён выклікае, таму часам хворы можа нават не ведаць, што ён захварэў. Таму маску лепей насіць усім, на ўсякі выпадак.

2. Дбайнае і частае мыццё рук таксама ўратуе вас ад вірусу. Мыйце рукі пасля вуліцы, пасля туалету, перад ядой і калі рукі забрудзіліся. Прычым мыць іх трэба не менш за 20 секунд — гэта як двойчы праспяваць «Happy Birthday to You» або палічыць уголас да 30.

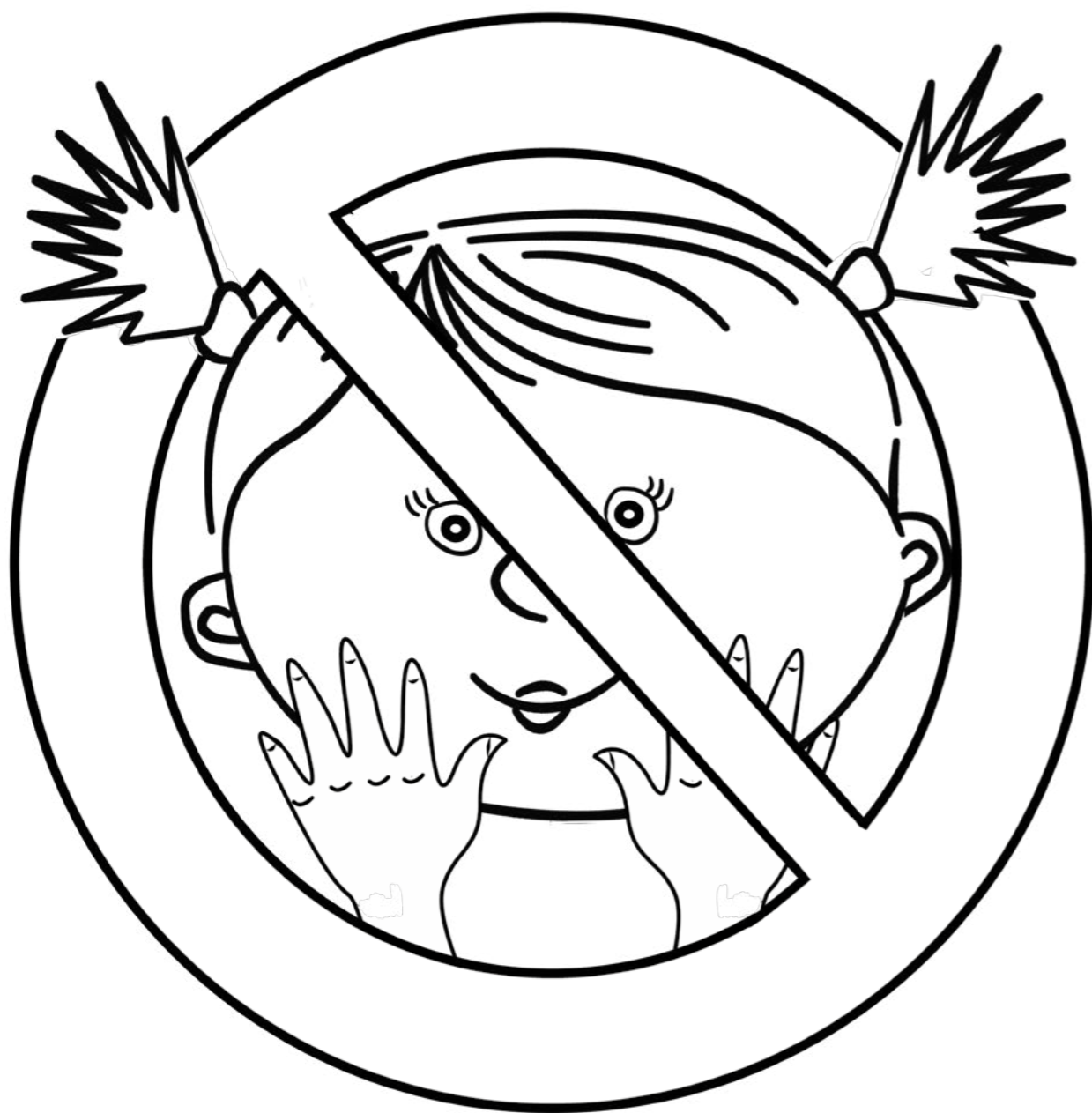

— Я люблю перарабляць словы песенек, — ажывілася Мія. — Я буду спяваць так:

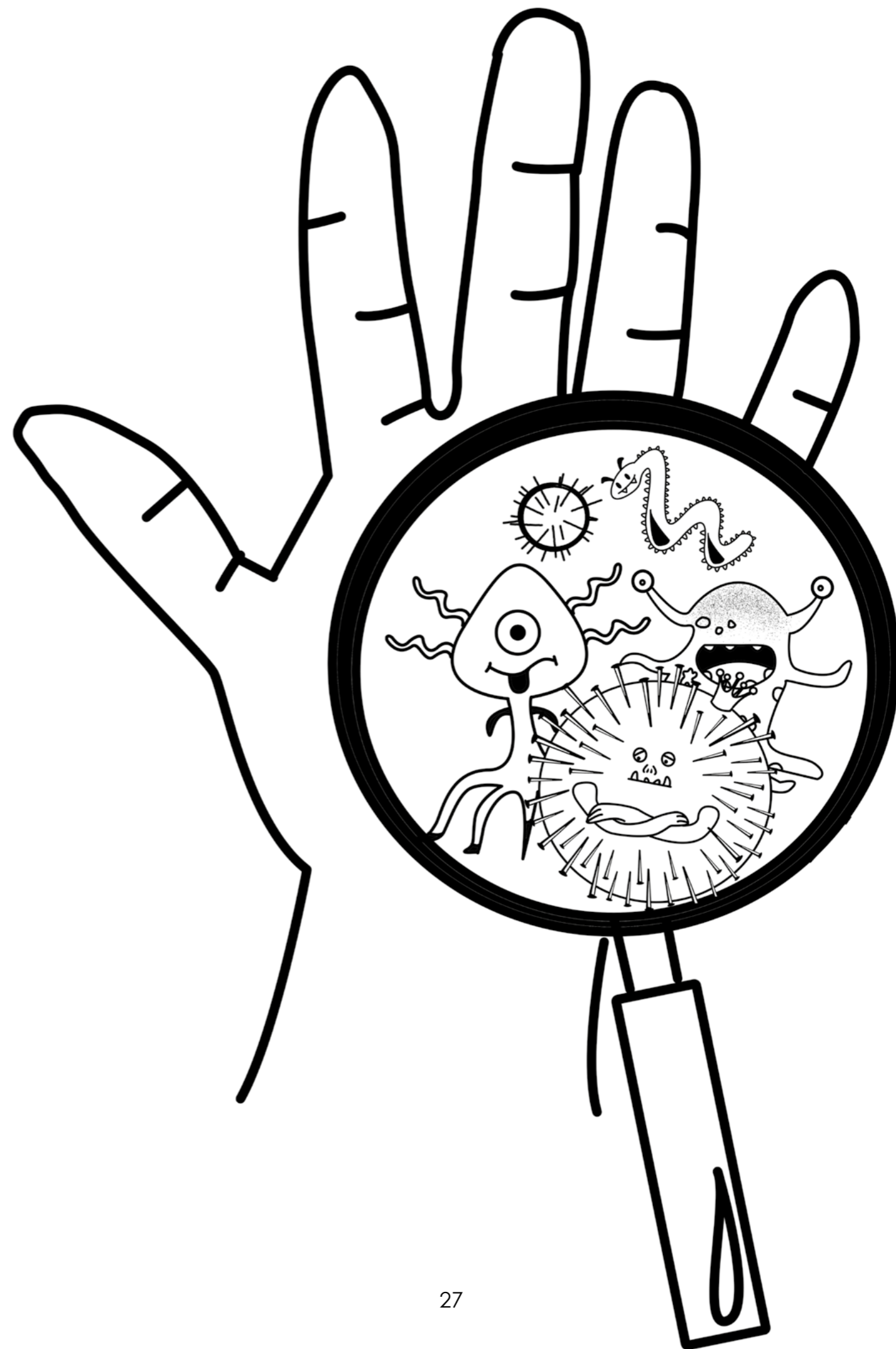
Мыю ручкі свае,
Мыю ручкі свае,
Каб мікробы не прыліпі,
Мыю ручкі свае!

— Клас, я таксама буду так спяваць! — засмяўся Платон.
— Толькі двойчы, не забывайце! — нагадаў Робі.

3. Не кранайце твар рукамі! Вірус можа пераскочыць з рук на нос, рот ці вочы і трапіць усярэдзіну арганізма, каб увасобіць свой падступны план у жыццё.

**НЕ ЧАПАЙ
ТВАР!**

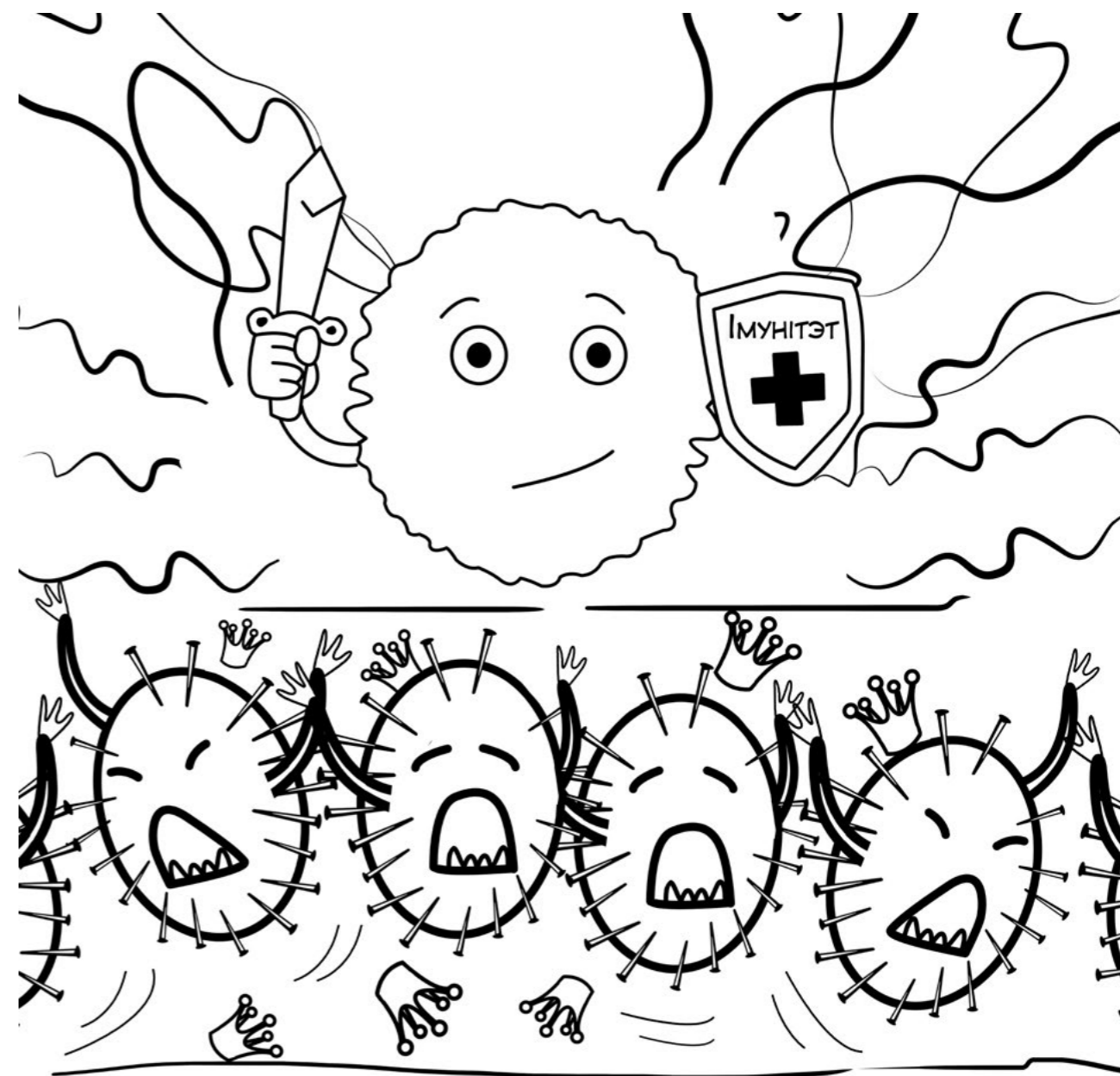
Вось і ўсё.

— І гэта ўсё? Даволі простыя правілы, — задуменна прамовіла Мія.
— І калі ўсе людзі будуць іх выконваць, то мы пераможам гэтую Злюку ў Кароне?
— Так! І тады самаізаляцыя скончыцца, і вы зноў вернецеся да свайго звычайнага жыцця.

— Дзякуй табе, Робі! А зараз давайце гуляць у бальніцу. Штось мне падказвае, што ў гэтай Мійчынай прынцэсы з ружовымі валасамі каранавірус!

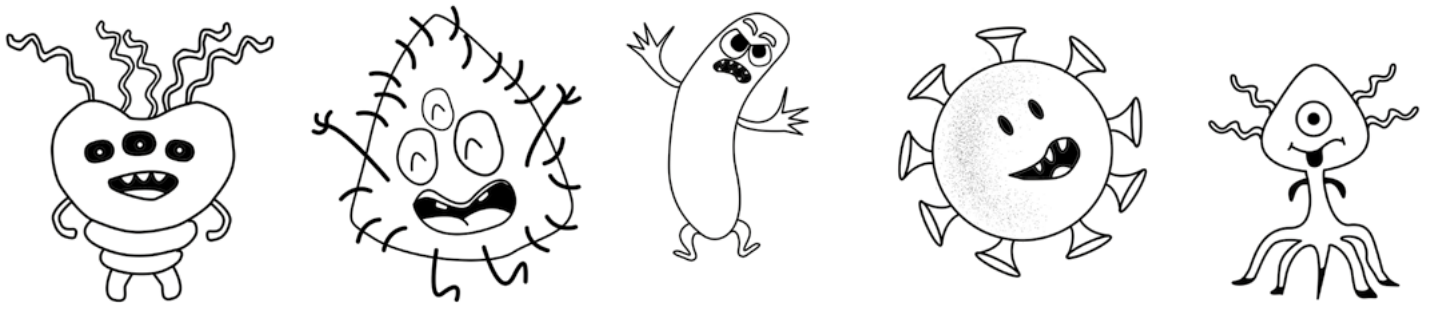
— Што-о-о? Не-е-е!!! — заверашчала Мія.

У той вечар мама дзяцей не чула і не бачыла — так ім было весела гуляць са сваімі старымі цацкамі.

— Вось і цудоўна, — усміхнулася мама тату, што ў гэты час працаваў за камп'ютарам. — Засталося прыдумаць яшчэ 30 спосабаў забавляць малечу ў наступны месяц.

— Не пераймайся, любая, — адказаў ёй тата, — галоўнае, што мы ўсе разам, дома. Я ўпэўнены, усё будзе добра.

Пам'ятка для бацькоў

Дзеці па-рознаму рэагуюць на трывожныя падзеі, што цяпер з намі адбываюцца: хтосьці жартуе і радуецца самаізаляцыі, як незапланаваным выходным, а хтосьці турбуецца, што ён ці яго блізкія могуць захварэць або нават памерці. Адно дзеці робяцца забабоннымі, іншыя — замкнёнымі, а трэція — празмерна энергічнымі. Але абсалютна ўсе дзеці патрабуюць зараз падтрымкі і тлумачэння ад сваіх бацькоў. Не бойцеся размаўляць на гэтую тэму і адказваць на пытанні малечы. Давайце інфармацыю, адпаведную ўзросту дзіцяці, і не дазваляйце празмерна заглыбляцца ў гэтую тэму. Вельмі важна супакоіць малых і настроіць іх на пазітыўны лад.

Важна разумець, што заразным бывае не толькі вірус, але і страх. А страх перадаецца дзецям вельмі хутка. У маленькіх дзяцей лёгкія страхі змякчаюцца сумеснымі гульнямі і творчасцю, а таксама заняткамі, што выклікаюць смех. Важны таксама рэжым і заўсёдня дзеянні, нейкія традыцыі ды маленькія рытуалы, якія паўтараюцца дзень у дзень і такім чынам даюць дзецям адчуванне бяспекі: настольныя гульні ўвечары, прагулянкі на свежым паветры, генеральная прыборка ўсёй сям'ёй — знайдзіце занятак, які адцягне ўвагу ўсёй сям'і ад балючай тэмы, і спрабуйце атрымліваць задавальненне ад часу, праведзенага разам.

